

Henryk Suchojad
(1947 – 22 listopada 2020)

DOI:10.25951/4425

W dniu 22 listopada 2020 r. zmarł Henryk Suchojad, wieloletni wykładowca Instytutu Historii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach i jego wicedyrektor, następnie przez wiele lat dyrektor Biblioteki Głównej WSP w Kielcach, następnie Akademii Świętokrzyskiej oraz Biblioteki Uniwersyteckiej Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Henryk Suchojad urodził się w 1947 r. Studiował historię na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, którą ukończył na seminarium prowadzonym przez prof. Władysława Czaplińskiego, broniąc pracę magisterską poświęconą wrażeniom Polaków z podróży po krajach Europy Zachodniej w pierwszej połowie XVII w. W 1973 r. nawiązał kontakt z tworzącym się wówczas środowiskiem kieleckich historyków nowożytników. Pracując w szkolnictwie kieleckim, podjął kwerendy naukowe, które w 1989 r. zaowocowały obroną rozprawy doktorskiej przygotowanej we Wrocławiu na seminarium Profesora Zbigniewa Kwaśnego, zatytułowanej *Stanowisko sejmików małopolskich i wielkopolskich w sprawach gospodarczych w drugiej połowie XVII wieku (1669–1699)*. W 1984 r. został zatrudniony w Zakładzie Dydaktyki Instytutu Historii jako asystent, a następnie od 1989 r. jako adiunkt. W 1994 r. przeszedł do pracy w Zakładzie Historii Nowożytnej. W latach 1989–1993 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Historii. Od 1995 do momentu odejścia na emeryturę w 2018 r. pełnił funkcję dyrektora głównej biblioteki kieleckiej uczelni.

Henryk Suchojad opublikował ponad 130 publikacji naukowych i popularnonaukowych – jego dorobkowi piśmienniczemu poświęcony został specjalny, pierwszy tom „Rocznika Biblioteki Uniwersyteckiej”, wydany w 2013 r. Jego publikacje odnosiły się do ważnych dla Niego zagadnień dydaktycznych (w tym dydaktyki historii), analizowanej przez Niego w ostatnim czasie współczesnej myśli politycznej, przede wszystkim zaś historii okresu nowożytnego.

W zakresie historii XVI–XVIII w. zajmował się przede wszystkim zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem sejmików szlacheckich oraz obyczajowością i kulturą społeczeństwa nowożytnego.

Na temat różnorodnych kwestii podejmowanych przez szlachtę na sejmikach małopolskich i wielkopolskich w drugiej połowie XVII w. opublikował wiele artykułów, w tym m.in.: *Sejmiki mało- i wielkopolskie wobec poddanych w drugiej połowie XVII wieku (1669–1699)*, „Studia Kieleckie” 3/59, 1988, s. 25–33; *Sejmiki małopolskie i wielkopolskie drugiej połowy XVII w. a duchowieństwo*, „Kieleckie Studia Historyczne” 8, 1990, s. 65–91; *Sejmiki małopolskie i wielkopolskie wobec spraw handlowych w drugiej połowie XVII wieku*, „Kieleckie Studia Historyczne” 10, 1992, s. 53–73; *Polityka sejmików małopolskich i wielkopolskich wobec miast w drugiej połowie XVII wieku (1669–1699)*, „Rocznik Świętokrzyski” 21, 1994, s. 9–23; *Problem soli suchedniowej na sejmikach małopolskich i wielkopolskich w drugiej połowie XVII wieku (1669–1699)*, „Kieleckie Studia Historyczne” 13, 1995, s. 29–42; *Problem nobilitacji oraz indygenatów na sejmikach małopolskich i wielkopolskich w latach 1669–1696*, „Śląski Kwartalnik Historyczny Sobótka” 51, 1996, nr 1–3, s. 169–177. Interesowały go dzieje sejmiku szlachty województwa sandomierskiego, o którym niejednokrotnie wypowiadał się w artykułach (m.in. *Aktywność ustawodawcza szlachty sandomierskiej w XVI–XVII wieku. Wybrane problemy*, w: *Lokalne społeczności a konstytucje i uchwały sejmowe. Z dziejów parlamentaryzmu między Wisłą a Pilicą*, red. J. Muszyńska, J. Pielas, Kielce–Warszawa 2008, s. 81–109; *Opatów miejscem obrad sejmiku województwa sandomierskiego w XVI–XVIII wieku*, w: *Sejmik, działania militarne i edukacja w Opatowie*, red. R. Kubicki, Kielce–Opatów 2014, s. 21–45). Od zagadnień związanych z sejmikiem opatowskim chętnie przechodził do problematyki związanej z wybranymi kwestiami odnoszącymi się do życia szlachty województwa sandomierskiego w dobie nowożytnej (m.in. *Mentalność religijna szlachty małopolskiej w drugiej połowie XVII wieku*, w: *Pamiętnik Świętokrzyski. Studia z dziejów kultury chrześcijańskiej*, red. L. Kaczanowski, A. Massalski, D. Olszewski, J. Szczepański, Kielce 1991, s. 123–137; S. Kutra, H. Suchojad, *Wyposażenie siedzib duchownych i szlacheckich w świetle testamentów z XVII–XVIII wieku na terenie województwa sandomierskiego*, w: *Dwór polski, Zjawisko historyczne i kulturowe*, red. T.S. Jaroszewski, Warszawa 2000, s. 449–457; *Staropolscy wojewodowie sandomierscy*, w: ... *Et quorum pars magna fui... Księga pamiątkowa poświęcona profesorowi Zbigniewowi Janowi Góralskiemu*, red. W. Kalwat, A. Penkalla, Kielce 2003, s. 159–167).

Zainteresowany kulturą i obyczajowością staropolską Henryk Suchojad w 2000 r. zorganizował ogólnopolską konferencję naukową poświęconą uroczystościom związanym z biegiem życia człowieka. Jej efektem jest ciesząca się nie-

zmiennym uznaniem wśród historyków czasów nowożytnych książka pod Jego redakcją *Wesela, chrzciny i pogrzeby w XVI–XVIII wieku. Kultura życia i śmierci*, wydana w Warszawie w 2001 r. Kilka lat później został współwydawcą wyboru testamentów przedstawicieli wszystkich stanów społecznych z terenu województwa sandomierskiego w XVI–XVIII w. – *Cui contingit nasci, restat mori. Wybór testamentów staropolskich z województwa sandomierskiego*, oprac. M. Lubczyński, J. Pielas, H. Suchojad, Warszawa 2005. Jednym z Jego ostatnich większych przedsięwzięć naukowych była współorganizacja konferencji poświęconej sztuce w regionie świętokrzyskim w okresie do końca XVIII w. Jej owocem stała się współredagowana przez Niego książka *Sztuka w Świętokrzyskiem. Średniowiecze i czasy nowożytne*, red. P. Rosiński, H. Suchojad, Kielce 2017.

W „Almanachu Historycznym” (2003, t. 5, s. 385–387) opublikował omówienie jubileuszu prof. Wacława Urbana.

Doktor Henryk Suchojad jako dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej wielokrotnie zapraszał i gościł kolegów historyków w murach Biblioteki Uniwersyteckiej, udostępniał im sale biblioteki na spotkania naukowe, patronował różnym inicjatywom związanym z historią i jej popularyzacją. Zawsze chętnie dyskutował na tematy historyczne – o dawnej i współczesnej historii – zarówno na poważnych seminariach, jak i w swobodniejszej atmosferze. Stosując się do greckiego ideału *kalos kagatos*, wiele uwagi poświęcał czynnemu sportowi – był niestrudzonym narciarzem, żeglarzem i rowerzystą.

Zaprezentowana na pożegnanie garść słów o pracy i dokonaniach naukowych doktora Henryka Suchojada zwraca uwagę na stratę, jaką poniosło kieleckie środowisko naukowe wraz z Jego odejściem.

Jacek Pielas (Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7165-8905>

O autorze:

dr hab. Jacek Pielas – prof. Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Do jego ważniejszych publikacji zaliczają się następujące tytuły: *Oleśnicy herbu Dębno w XVI–XVII wieku. Studium z dziejów zamożnej szlachty doby nowożytnej*, Kielce 2007; *Podziały majątkowe szlachty koronnej w XVII wieku*, Kielce 2013.

Zainteresowania badawcze: struktura społeczna i struktura własności szlachty koronnej w XVI–XVIII w., elity majątkowe i polityczne w Małopolsce w XVI–XVII w., spadkobrania szlacheckie w Koronie w XVII w., genealogia i majątki szlachty województwa sandomierskiego w XVI–XVIII w., życie codzienne szlachty polskiej, rodzina szlachecka i jej funkcjonowanie w okresie nowożytnym.

e-mail: jpielas@ujk.edu.pl